

Czwartek, 25 marzec 2021

P9_TA(2021)0109

Strategia UE na rzecz zrównoważonej turystyki

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie opracowania strategii UE na rzecz zrównoważonej turystyki (2020/2038(INI))

(2021/C 494/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 195,
- uwzględniając art. 349 TFUE, który ustanawia specjalny system dla regionów najbardziej oddalonych,
- uwzględniając art. 174 TFUE,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie turystyki i transportu w roku 2020 i w dalszej przyszłości⁽¹⁾,
- uwzględniając przyjęcie w dniu 13 maja 2020 r. komunikatu Komisji pt. „Turystyka i transport w roku 2020 i w dalszej przyszłości” (COM(2020)0550) oraz pakietu dla branży turystycznej i transportowej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 maja 2020 r. pt. „Decydujący moment dla Europy: naprawa i przygotowanie na następną generację” (COM(2020)0456) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji pt. „Określenie potrzeb Europy w zakresie odbudowy” (SWD(2020)0098),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 11 czerwca 2020 r. na temat niebieskiej gospodarki UE,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 października 2019 r. w sprawie negatywnego wpływu upadłości Grupy Thomas Cook na turystykę w UE⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 27 maja 2019 r. o konkurencyjności sektora turystyki jako czynnika trwałego wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i spójności społecznej w UE w kolejnym dziesięcioleciu,
- uwzględniając komunikat Komisji z 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 – stanowisko Parlamentu z myślą o osiągnięciu porozumienia⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 maja 2018 r. pt. „Nowy europejski program na rzecz kultury” (COM(2018)0267),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 października 2017 r. pt. „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE” (COM(2017)0623),
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/864 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie Europejskiego Roku Dziedzictwa Kulturowego (2018)⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 20 lutego 2014 r. pt. „Europejska strategia na rzecz większego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w turystyce przybrzeżnej i morskiej” (COM(2014)0086) oraz dokument roboczy służb Komisji z 30 marca 2017 r. w sprawie turystyki morskiej (SWD(2017)0126),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0169.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0047.

⁽³⁾ Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 179.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 131 z 20.5.2017, s. 1.

Czwartek, 25 marzec 2021

- uwzględniając komunikat Komisji z 2 czerwca 2016 r. pt. „Europejski program na rzecz gospodarki dzielenia się” (COM(2016)0356) oraz rezolucję Parlamentu z 15 czerwca 2017 r. na ten temat ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając Europejski filar praw socjalnych ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając deklarację Cork 2.0 z 5–6 września 2016 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 października 2015 r. w sprawie nowych wyzwań i koncepcji w zakresie promowania turystyki w Europie ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 września 2015 r. w sprawie dążenia ku zintegrowanemu podejściu do dziedzictwa kulturowego w Europie ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” (COM(2010)0352),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2011 r. w sprawie Europy jako najpopularniejszego kierunku turystycznego na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 października 2011 r. w sprawie mobilności i integracji osób niepełnosprawnych oraz europejskiej strategii na rzecz osób niepełnosprawnych 2010–2020 ⁽¹⁰⁾ i z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz osób niepełnosprawnych na okres po roku 2020 ⁽¹¹⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 18 września 2020 r. pt. „W kierunku bardziej zrównoważonej turystyki dla miast i regionów UE”,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 września 2020 r. w sprawie turystyki i transportu w roku 2020 i w dalszej przyszłości,
 - uwzględniając opinie Komisji Kultury i Edukacji oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki (A9-0033/2021),
- A. mając na uwadze, że turystyka jest przekrojowym rodzajem działalności gospodarczej o szerokim zasięgu oddziaływania na środowisko, klimat i gospodarkę UE jako całość, w szczególności na wzrost gospodarczy regionów, zatrudnienie oraz społeczny i zrównoważony rozwój;
- B. mając na uwadze, że w sektorze turystyki zatrudnionych jest bezpośrednio i pośrednio 27 mln osób, co stanowi 11,2 % wszystkich osób zatrudnionych w UE, oraz że według stanu na rok 2019 udział sektora turystyki w produkcji krajowym brutto (PKB) UE wyniósł 10,3%; mając na uwadze, że turystyka przyczynia się do promowania zrównoważonej struktury regionalnej, ma pozytywny wpływ na rozwój regionalny i powinna przyczyniać się do zachowania różnorodności biologicznej, dobrobytu społecznego i bezpieczeństwa gospodarczego społeczności lokalnych;
- C. mając na uwadze, że łańcuch wartości w sektorze turystyki jest jednym z głównych ekosystemów przemysłowych Europy określonych przez Komisję i mając na uwadze, że jest złożony i składa się z czterech ściśle powiązanych, kluczowych wektorów: transportu, zakwaterowania, doświadczenia i pośrednictwa; mając na uwadze, że sukces branży zależy od stopnia wpływu tych czterech wektorów; mając na uwadze, że turystyka ma wpływ na zmianę klimatu, ponieważ przyczynia się do 8 % światowych emisji CO₂ ⁽¹²⁾; mając na uwadze, że sektor turystyki obejmuje szeroki zakres różnorodnych usług i zawodów; mając na uwadze, że sektor ten jest zdominowany głównie przez małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), których działalność generuje zatrudnienie i dobrobyt w regionach od niego zależnych;

⁽⁵⁾ Dz.U. C 331 z 18.9.2018, s. 125.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 428 z 13.12.2017, s. 10.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 355 z 20.10.2017, s. 71.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 316 z 22.9.2017, s. 88.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 41.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 9.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0156.

⁽¹²⁾ „The carbon footprint of global tourism” [„Ślad węglowy globalnej turystyki”], *Nature Climate Change*, maj 2018 r.

Czwartek, 25 marzec 2021

- D. mając na uwadze, że w 2018 r. 51,7 % turystycznych obiektów noclegowych w UE było zlokalizowanych na obszarach przybrzeżnych i morskich, które są szczególnie narażone na skutki zmiany klimatu, a 32,9 % z nich znajdowało się na obszarach wiejskich; mając na uwadze, że regiony najbardziej oddalone cechuje duże oddalenie, wyspiarski charakter oraz duża zależność gospodarcza i społeczna od sektorów turystyki i transportu, co czyni je jeszcze bardziej narażonymi na skutki pandemii COVID-19;
- E. mając na uwadze, że sektory turystyki i transportu były jednymi z sektorów najbardziej dotkniętych skutkami pandemii COVID-19; mając na uwadze, że zagrożonych jest co najmniej sześć milionów miejsc pracy w UE, co dotyczy np. pracowników sezonowych i osób znajdujących się w trudnej sytuacji; mając na uwadze, że ograniczenia w podróżowaniu wprowadzone w odpowiedzi na pandemię nadal silnie uderzają w światową i europejską turystykę, a najnowsze dane Światowej Organizacji Turystyki (WTO (tourism)) wskazują na 70-procentowy spadek liczby przyjazdów w ramach turystyki międzynarodowej w 2020 r.; mając na uwadze, że w ramach Next Generation EU Komisja stwierdziła zapotrzebowanie na inwestycje podstawowe dla ekosystemu turystycznego w kwocie 161 mld EUR, co stanowi 22 % całkowitej luki inwestycyjnej w UE; mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 dotkliwie wpłynął na wszystkie rodzaje transportu, w szczególności na połączenia lotnicze i zmniejszenie liczby przewozów lotniczych, co w niektórych przypadkach doprowadziło do utraty połączeń; mając na uwadze, że sytuacja ta szczególnie dotknęła regiony najbardziej oddalone i wyspiarskie UE, gdzie dostępność i połączenia mają kluczowe znaczenie; mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 spowodował niepewność milionów pasażerów i konsumentów co do ich praw oraz konieczność składania skomplikowanych i często nieskutecznych wniosków o zwrot kosztów; mając na uwadze, że przywrócenie zaufania konsumentów ma kluczowe znaczenie dla przyszłości tego sektora;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 195 TFUE Unia powinna koordynować i uzupełniać działania państw członkowskich w sektorze turystyki, w szczególności przez wspieranie konkurencyjności przedsiębiorstw unijnych w tym sektorze; mając na uwadze, że państwa członkowskie stoją przed wspólnymi wyzwaniami i szansami w sektorze turystyki, takimi jak zapobieganie sytuacjom kryzysowym i zarządzanie kryzysowe, postęp w transformacji cyfrowej i transformacji ekologicznej, zrównoważenie społeczno-gospodarcze i środowiskowe, tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, podnoszenie umiejętności zawodowych i szkolenie pracowników oraz wspieranie MŚP;
- G. mając na uwadze, że środki podejmowane na rzecz przemysłu turystyki i podróży są najskuteczniejsze wówczas, gdy stanowią część skoordynowanej strategii UE, a jednocześnie uwzględniają krajowe i regionalne potrzeby i specyfikę;
- H. mając na uwadze, że sektor turystyki jest zobowiązany do przyspieszania i wdrażania środków i działań, które zwiększają jego zrównoważony i odporny charakter i zbliżają go do osiągnięcia celów dotyczących zmniejszenia śladu ekologicznego oraz celów Europejskiego Zielonego Ładu, mianowicie neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.;
- I. mając na uwadze, że poczyniono postępy w dziedzinie „miękkiej” mobilności i związanych z nią szlaków, które są odpowiedzią na pragnienie europejskich konsumentów w zakresie możliwości turystycznych, które są bardziej ekologiczne i bliższe przyrodzie;
- J. mając na uwadze, że wydajny, bezpieczny, multimodalny i zrównoważony system transportu zbiorowego przyczyniłby się pozytywnie do rozwoju gospodarki na obszarach turystycznych, podróżami w celach rekreacyjnych i gościnnością, ponieważ pozwala na stosowanie zrównoważonych i elastycznych rozwiązań w zakresie mobilności na wszystkich obszarach UE i pomaga w zachowaniu naturalnych ekosystemów oraz lokalnych środowisk miejskich i przyrodniczych;
- K. mając na uwadze, że Europejski Rok Kolei powinien stanowić idealne ramy dla inicjatyw służących wzmocnieniu zrównoważonej turystyki, by zwiększyć atrakcyjności kierunków turystycznych;
- L. mając na uwadze, że rozwój transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) i jej połączenia z obszarami miejskimi, lokalnymi i przybrzeżnymi odegra kluczową rolę w zapewnianiu zrównoważonych, alternatywnych i elastycznych rozwiązań transportowych w zakresie podróży i turystyki;
- M. mając na uwadze, że nowe trendy w turystyce pojawiają się głównie w wyniku cyfryzacji, w tym alternatywnych form turystyki, takich jak ekoturystyka, agroturystyka, turystyka wiejska i turystyka medyczna;

Odbudowa: plany działania w reakcji na skutki pandemii COVID-19

1. podkreśla, że wybuch epidemii COVID-19 sparaliżował sektor turystyki UE, wywierając bezprecedensową presję na jego ekosystem; podkreśla, że stałe krótkoterminowe wsparcie finansowe ma zasadnicze znaczenie dla przetrwania tego sektora, zwłaszcza w świetle drugiej i trzeciej fali pandemii; uważa jednak, że obecny kryzys powinien skłonić Komisję

Czwartek, 25 marzec 2021

i państwa członkowskie do pełnego uznania znaczenia przemysłu turystycznego, jego pełnego włączenia do europejskich i krajowych planów rozwoju, podniesienia jakości jego oferty, nadania mu bardziej zrównoważonego charakteru i zwiększenia jego dostępności dla wszystkich oraz uruchomienia długo oczekiwanych inwestycji publicznych i prywatnych w cyfryzację oraz ogólnej modernizacji sektora;

2. wzywa państwa członkowskie do pełnego i bezzwłocznego wdrożenia wspólnych i skoordynowanych kryteriów bezpiecznego podróżowania, przyjętych przez Radę w jej zaleceniu w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczenia swobodnego przemieszczania się⁽¹³⁾, przy jednoczesnym ułatwianiu, w miarę możliwości cyfrowo, stosowania unijnej karty lokalizacji pasażera, przy pełnym poszanowaniu przepisów o ochronie danych; podkreśla znaczenie dobrowolnych, interoperacyjnych i zanonimizowanych aplikacji służących do śledzenia, lokalizacji i ostrzegania, wykorzystujących bramę interoperacyjną Komisji, przy czym dane nie są wykorzystywane do innych celów, takich jak cele handlowe lub ściganie przestępstw, oraz znaczenie ustanowienia wspólnych kryteriów higieny w głównych węzłach transportowych;

3. wzywa Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) do monitorowania i dalszego terminowego publikowania oznaczonej kodami kolorystycznymi mapy unijnych państw i regionów, w tym wysp – jeżeli dostępne są dostateczne informacje – w celu zaoferowania skoordynowanej i skutecznej odpowiedzi na potrzeby podróżnych i przedsiębiorstw; zachęca państwa członkowskie do promowania rozpowszechniania mapy za pośrednictwem nadawców krajowych, aby zapewnić, że będzie ona docierała również do obywateli, którzy mają ograniczony dostęp szerokopasmowy lub nie mają go wcale;

4. zwraca się do państw członkowskich, aby zgodnie z zaleceniem Komisji w sprawie strategii testowania COVID-19⁽¹⁴⁾ oraz wytycznymi ECDC i Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego ustanowiły wspólny i niedyskryminacyjny unijny protokół bezpieczeństwa zdrowotnego do celów testów przed wyjazdem, które to testy powinny być wiarygodne i przystępne cenowo oraz obejmować technologie szybkiego testowania, testy PCR i inne; kładzie nacisk na to, że kwarantanna powinna pozostać instrumentem stosowanym w ostateczności, przy czym czas jej trwania powinien zostać skrócony, w stosownych przypadkach, do minimalnej liczby dni, która powinna być zharmonizowana w całej Unii; podkreśla, że wszelkie ograniczenia swobodnego przepływu muszą być proporcjonalne, tymczasowe i wyraźnie związane z pandemią COVID-19; zwraca uwagę, że w celu prawidłowego wdrożenia protokołu wszystkie państwa członkowskie powinny otrzymać wsparcie z funduszy UE; wzywa państwa członkowskie do koordynacji zarządzania przeprowadzaniem testów na różnych etapach podróży;

5. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania w trybie priorytetowym wspólnego świadectwa szczepienia oraz systemu wzajemnego uznawania procedur szczepień do celów medycznych, które powinny być wdrażane równoległe z dystrybucją szczepionek, przy jednoczesnym zachowaniu prawa osób fizycznych do prywatności i ochrony danych; uważa, że po udostępnieniu szczepionek ogółowi społeczeństwa i po uzyskaniu wystarczających dowodów naukowych na to, że osoby zaszczepione nie przenoszą wirusa, świadectwo można uznać za alternatywę dla testów PCR i kwarantanny, przy jednoczesnym zachowaniu obowiązku przestrzegania obecnych środków sanitarnych, takich jak noszenie maseczek ochronnych w miejscach publicznych i ograniczenie kontaktów personalnych; podkreśla, że konieczne i ważne jest przywrócenie swobody przemieszczania się w UE oraz zapewnienie stopniowego powrotu do normalności w sektorach transportu i turystyki;

6. z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie portalu „Re-open EU” i wzywa państwa członkowskie do przekazywania Komisji jasnych i zrozumiałych informacji o nakładaniu lub znoszeniu kolejnych ograniczeń związanych ze swobodą przemieszczania się, gdy tylko zadecyduje się o takich zmianach, tak aby portal był wiarygodny dla podróżnych; wzywa Komisję do przedstawienia aplikacji mobilnej w celu lepszego rozpowszechniania informacji oraz do dalszego dostarczania w czasie rzeczywistym informacji na temat statusu granic oraz usług transportowych i turystycznych dostępnych w krajach UE, w tym informacji na temat zdrowia publicznego i środków bezpieczeństwa oraz innych istotnych informacji; uważa, że państwa członkowskie powinny uzupełnić ten portal UE informacjami na temat punktów kontaktowych w poszczególnych miejscach docelowych, np. w formie ogólnodostępnej strony internetowej i punktu informacyjnego;

7. wzywa Komisję do rozpoczęcia specjalnej kampanii informacyjnej UE na temat podróży i turystyki za pośrednictwem „marki turystycznej UE”, której celem będzie promowanie podróży w UE i odbudowa zaufania obywateli do podróży i turystyki podczas pandemii COVID-19;

8. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia wspólnego kodu kolorystycznego i wspólnych kryteriów w zakresie podróży do państw trzecich poprzez wzajemne uznawanie porównywalnych środków chroniących przed COVID-19 we wszystkich rodzajach transportu, w szczególności w sektorze lotnictwa i sektorze morskim; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia systemu wczesnego ostrzegania, który za pomocą nowych technologii w sposób

⁽¹³⁾ Zalecenie Rady (UE) 2020/1475 z dnia 13 października 2020 r. w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19, Dz.U. L 337 z 14.10.2020, s. 3.

⁽¹⁴⁾ Zalecenie Komisji (UE) 2020/1595 z dnia 28 października 2020 r. w sprawie strategii testowania COVID-19, w tym stosowania szybkich testów antygenowych, Dz.U. L 360 z 30.10.2020, s. 43.

Czwartek, 25 marzec 2021

przyjazny dla użytkownika zwracałby uwagę turystów na wszelkie potencjalne zagrożenia dla zdrowia w docelowym miejscu podróży w państwie trzecim; zwraca się do Komisji i do państw członkowskich o wsparcie organizatorów wyjazdów grupowych przy organizowaniu imprez turystycznych na wybranych obszarach w państwach trzecich, z jednoczesnym pełnym przestrzeganiem rygorystycznych protokołów zdrowotnych, które minimalizują ryzyko zakażenia;

9. wzywa Komisję do wprowadzenia unijnego atestu higienicznego, który powinien zostać opracowany wspólnie przez ECDC i państwa członkowskie i powinien certyfikować działalność turystyczną, zapewniając zgodność z minimalnymi normami higieny w zakresie zapobiegania wirusowi wywołującemu COVID-19 i innym możliwym infekcjom oraz ich kontroli; uważa, że celem tego atestu powinno być ustanowienie ogólnoeuropejskich norm zdrowotnych, które pomogłyby przywrócić zaufanie konsumentów do sektora turystyki i tym samym przyczyniłyby się do jego ożywienia, unikając przy tym obciążeń administracyjnych dla mikroprzedsiębiorstw i MŚP;

10. ubolewa nad tym, że instrument Next Generation EU nie obejmuje bezpośredniego finansowania sektora turystyki, oraz wzywa państwa członkowskie i władze regionalne i lokalne, aby uwzględniły sektory turystyki i podróży w swoich planach odbudowy i w ramach inicjatywy REACT-EU, przy jednoczesnym przestrzeganiu norm środowiskowych i socjalnych; podkreśla, że chociaż ważne jest, aby działania w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności kwalifikowały się z mocą wsteczną do wsparcia sektora i zapobiegania bankructwom, nie są one same w sobie wystarczające; wzywa Komisję do podjęcia konkretnych działań w odniesieniu do regionów europejskich, w których turystyka stanowi większą część ich PKB, a także w odniesieniu do wysp i regionów najbardziej oddalonych; podkreśla w tym kontekście, że wsparcie finansowe z funduszy UE dystrybuowane w państwach członkowskich w związku z pandemią COVID-19 nie zawsze trafia do tych podmiotów branży turystycznej, które pilnie potrzebują bezpośredniego dofinansowania, by móc kontynuować i utrzymać prowadzoną działalność gospodarczą;

11. wzywa Komisję do zachęcania państw członkowskich do tymczasowego ustalania obniżonych stawek VAT na usługi turystyczne i w dziedzinie podróży, a oprócz tego do utworzenia specjalnego pakietu bodźców dla wszystkich mikroprzedsiębiorstw i MŚP na lata 2020–2024, aby zminimalizować liczbę bankructw oraz chronić miejsca pracy i prawa pracownicze w europejskim przemyśle turystycznym, przy jednoczesnym wykorzystaniu inwestycji wspierających przejście na bardziej cyfrowy i zrównoważony ekosystem turystyki;

12. wzywa państwa członkowskie i władze regionalne do uwzględnienia turystyki jako priorytetu horyzontalnego w ich programach operacyjnych, strategiach inteligentnej specjalizacji i umowach o partnerstwie na lata 2021–2027 w celu finansowania projektów turystycznych;

13. wzywa Komisję do wdrożenia wspólnie z Parlamentem przyjętego działania przygotowawczego „Europejski mechanizm zarządzania kryzysowego w dziedzinie turystyki” z myślą o gotowości do radzenia sobie z przyszłymi kryzysami, aby pomóc ośrodkom turystycznym w opracowaniu planów zapobiegania kryzysom, środków awaryjnych oraz planów gotowości i odpowiednich działań;

14. wzywa Komisję do regularnego informowania Parlamentu o pracach przygotowawczych i postępach w rozwoju projektów pilotażowych i działań przygotowawczych oraz do współpracy z nim, aby przedmiotowo właściwa komisja parlamentarna i posłowie do PE, którzy zainicjowali te projekty, byli zaangażowani w ten proces;

Reorientacja: polityka zarządzania w ramach Unii

15. wzywa Komisję do ustanowienia nowego modelu zarządzania wśród instytucji UE, umacniającego strukturę zasobów organizacyjnych, finansowych i ludzkich dzięki utworzeniu specjalnej dyrekcji zajmującej się turystyką, dysponującej odpowiednim finansowaniem, z myślą o przyjęciu zintegrowanego i skutecznego podejścia do turystyki, przez sprzyjanie ponownemu uruchomieniu i ożywieniu turystyki w regionach europejskich oraz pomaganie przedsiębiorstwom we wdrożeniu środków zmierzających do osiągnięcia podstawowych celów w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i innowacji, a także zwiększania ich konkurencyjności i atrakcyjności;

16. wzywa ponadto Komisję do uwzględnienia możliwych synergii między różnymi dyrekcjami generalnymi z uwagi na przekrojowy charakter turystyki, w takich dziedzinach jak rolnictwo, transport, kultura, gospodarka morska, rozwój regionalny, zatrudnienie i klimat;

17. wzywa do rozpoczęcia na konferencji w sprawie przyszłości Europy dyskusji na temat tego, czy turystyka może należeć do kompetencji dzielonych UE, a nie do kompetencji uzupełniających, jak ma to miejsce obecnie; podkreśla, że traktaty zapewniają obecnie znaczną elastyczność polityki UE w dziedzinie turystyki, która nie jest w pełni wykorzystywana przez Komisję; wzywa w związku z tym Komisję do rozpoczęcia pełnego wykorzystywania traktatów w celu opracowania kompleksowej europejskiej polityki turystycznej z myślą o utworzeniu Europejskiej Unii Turystyki;

Czwartek, 25 marzec 2021

18. ubolewa nad tym, że wieloletnie ramy finansowe (WRF) na lata 2021–2027 nie obejmują specjalnej linii dla zrównoważonej turystyki, co stanowiłoby zobowiązanie do wdrożenia europejskiej polityki turystycznej zatwierdzonej przez Parlament Europejski w rezolucji w sprawie turystyki i transportu w roku 2020 i w dalszej przyszłości; zauważa, że ta linia budżetowa nie nakładałaby się na wsparcie finansowe, które jest dostępne dla sektora podróży i turystyki w ramach istniejących funduszy UE, ani nie zastępowałaby go; ubolewa nad faktem, że turystyka nie została jeszcze ujęta jako niezależny cel w rozporządzeniach dotyczących europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych ani w programie na rzecz jednolitego rynku;

19. wzywa Komisję do stworzenia unijnego mechanizmu monitorowania udzielania wsparcia mikroprzedsiębiorstwom i MŚP, skupiającego się na płynności i dostarczaniu unijnej wartości dodanej i przejrzystości w celu zwiększenia zdolności tych przedsiębiorstw do dostępu do funduszy i instrumentów finansowych UE, aby ułatwić modernizację i realizację innowacyjnych i zrównoważonych projektów, przy zapewnieniu rozliczalności i uproszczenia procedur administracyjnych;

20. wyraża uznanie dla Komisji za zorganizowanie europejskiej konwencji turystycznej w 2020 r. i wzywa ją do przedstawienia w 2021 r. planu działania oraz do opracowania w odpowiednim czasie strategii UE na rzecz zrównoważonej i strategicznej turystyki dostosowanej do agendy cyfrowej, Zielonego Ładu i celów zrównoważonego rozwoju ONZ, zastępującej strategię z 2010 r., aby utrzymać pozycję Europy jako wiodącego kierunku turystycznego; przypomina, że przy opracowywaniu tej strategii należy przeprowadzić konsultacje z przedstawicielami sektora turystyki; podkreśla w związku z tym znaczenie konkretnych działań na rzecz przezwyciężenia obecnego kryzysu oraz promowania alternatywnych form turystyki, takich jak turystyka kulturalna i zrównoważona, agroturystyka, turystyka przyrodnicza, ekoturystyka i inne doświadczenia, które powinny szanować środowisko i dziedzictwo kulturowe lokalnej ludności, aby uniknąć nadmiernej ruchu turystycznego;

21. jest zdania, że ponieważ turystyka jest przemysłem globalnym, niezwykle istotne jest wspieranie dialogu i współpracy z WTO (tourism) na podstawie protokołu ustaleń podpisanego przez Parlament i WTO (tourism) w 2018 r.;

22. wzywa Komisję do aktualizacji unijnego przewodnika dotyczącego wsparcia finansowego oraz do zamieszczenia w nim linku do krajowego punktu kontaktowego ułatwiającego mikroprzedsiębiorstwom i MŚP dostęp do informacji za pośrednictwem punktu kompleksowej obsługi lub narzędzia internetowego z pomocą i wskazówkami państw członkowskich, w razie potrzeby; wzywa Komisję do informowania o tym przewodniku przedsiębiorstw i MŚP w sektorze turystyki;

23. wzywa Komisję do utworzenia w następnych WRF Europejskiej Agencji Turystyki oraz do opracowania krótkoterminowego rozwiązania poprzez utworzenie departamentu ds. turystyki w jednej z istniejących agencji wykonawczych, w szczególności Agencji Wykonawczej ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw (EASME) lub przyszłej Agencji Wykonawczej ds. Zdrowia i Cyfryzacji;

Europejska Agencja Turystyki powinna być odpowiedzialna między innymi za:

- przedstawianie UE i jej państwom członkowskim faktycznego przeglądu i danych dla decydentów politycznych, co umożliwi im opracowanie świadomych strategii opartych na zgromadzonych i analizowanych danych dotyczących turystyki, w tym na temat ich ewentualnego wpływu społecznego, gospodarczego i środowiskowego;
- stosowanie mechanizmu zarządzania kryzysowego w celu zapewnienia odpowiedniego przygotowania sektora turystyki na przyszłe kryzysy, w przypadku gdy krajowe działania okazały się niewystarczające;
- zapewnianie wsparcia technicznego i administracyjnego mikroprzedsiębiorstwom i MŚP w celu zwiększenia ich zdolności dostępu do finansowania i instrumentów finansowych UE oraz korzystania z nich;
- wspieranie ekosystemu turystycznego poprzez, na przykład, dzielenie się dobrymi praktykami w celu podejmowania świadomych decyzji dotyczących ulepszenia polityki turystycznej;
- promowanie europejskiej marki w państwach trzecich i skupienie się na dywersyfikacji europejskiego produktu turystycznego;

Czwartek, 25 marzec 2021

Umocnienie: przejście na zrównoważoną, odpowiedzialną i inteligentną turystykę

24. zauważa, że zrównoważona turystyka powinna uwzględniać obecne i przyszłe skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe, a także wychodzić naprzeciw potrzebom turystów, branży, środowiska i społeczności lokalnych⁽¹⁵⁾; przypomina, że sektor turystyki i transportu tworzy ślad ekologiczny na całym świecie; podkreśla potrzebę opracowania zrównoważonych i elastycznych rozwiązań dla transportu multimodalnego oraz opracowania strategii politycznych na rzecz zachowania dziedzictwa naturalnego i różnorodności biologicznej, z poszanowaniem autentyczności społeczno-kulturowej społeczności przyjmujących, zapewniając zrównoważony rozwój i przynosząc korzyści społeczno-gospodarcze wszystkim zainteresowanym stronom;

25. wzywa Komisję do szybkiego opracowania planu działania na rzecz zrównoważonej turystyki, obejmującego innowacyjne środki mające na celu zmniejszenie śladu klimatycznego i środowiskowego sektora poprzez rozwój bardziej zrównoważonych form turystyki, dywersyfikację oferty, pobudzanie nowych inicjatyw na rzecz współpracy i rozwój nowych usług cyfrowych;

26. wzywa państwa członkowskie do opracowania planów działania na rzecz zrównoważonej turystyki na szczeblu krajowym i regionalnym w porozumieniu z zainteresowanymi stronami i społeczeństwem obywatelskim oraz zgodnie z przyszłym europejskim planem działania na rzecz zrównoważonej turystyki, a także do pełnego wykorzystania funduszy instrumentu Next Generation EU do finansowania planów działania na rzecz transformacji sektora turystycznego;

27. podkreśla, że pandemia COVID-19 doprowadziła do zmiany charakteru popytu wśród osób podróżujących, w kierunku turystyki bezpiecznej, czystej i bardziej zrównoważonej; podkreśla, że lokalna działalność rzemieślnicza, agroturystyka, turystyka wiejska i ekoturystyka są integralną częścią zrównoważonej turystyki, z naciskiem na odkrywanie przyrody i okolic wiejskich w Europie na szlakach pieszych, rowerowych lub konnych, do których dostęp musi być wspólny;

28. wzywa Komisję do uruchomienia europejskiego systemu wskaźników turystycznych (ETIS), wyposażenia go w stałą strukturę zarządzania oraz do wprowadzenia tego systemu, we współpracy z regionami, w ośrodkach turystycznych z wykorzystaniem wskaźników statycznych i danych w czasie rzeczywistym na potrzeby zarządzania i oceny; podkreśla, że celem tablicy wyników ETIS jest monitorowanie gospodarczego, społecznego i środowiskowego wpływu turystyki;

29. wzywa Komisję do zbadania przeszkód w uzyskiwaniu oznakowania ekologicznego i do rozszerzenia jego zakresu na inne usługi turystyczne w ramach uzupełnienia unijnego systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) dla turystyki, oraz do ustanowienia mechanizmów wspierających i promujących te systemy certyfikacji oraz podmioty turystyczne, je które uzyskały;

30. wzywa państwa członkowskie, krajowe organy ds. turystyki i branżę turystyczną do zwiększenia koordynacji kryteriów przyznawania i zasad stosowania istniejących znaków jakości w Unii, a Komisję do dalszego odgrywania roli koordynatora i wspierania inicjatyw lokalnych;

31. wyraża uznanie dla Komisji za ustanowienie Grupy ds. Zrównoważonego Rozwoju Turystyki oraz wzywa tę grupę do wznowienia prac nad Europejską kartą zrównoważonej i odpowiedzialnej turystyki z 2012 r. i dokonania przeglądu tej karty, aby w ten sposób zachęcić do uczestnictwa w opracowywaniu dobrych praktyk i ich przyjmowania na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym; uważa, że grupa ta może służyć za punkt odniesienia dla europejskiej sieci zainteresowanych podmiotów w dziedzinie zrównoważonej turystyki, przedstawiać nowe narzędzia i inicjatywy służące ocenie gospodarczych, społecznych i ekologicznych skutków działalności związanej z turystyką, angażować podróżnych oraz umożliwiać podróżnym i biurom turystycznym zrozumienie ich śladu środowiskowego;

32. podkreśla znaczenie ram statystycznych UNWTO dotyczących pomiaru zrównoważenia turystyki, mających na celu integrację statystyk dotyczących gospodarczego, środowiskowego i społecznego wymiaru zrównoważonej turystyki;

33. przypomina, że brak dokładnych danych ilościowych i jakościowych dotyczących wpływu turystyki na zrównoważony rozwój stanowi przeszkodę w podejmowaniu decyzji przez podmioty publiczne i prywatne; wzywa Eurostat do ustanowienia ram odniesienia w zakresie gromadzenia danych na temat zrównoważonego rozwoju, przeciążenia ruchem turystycznym, niedostatecznego ruchu turystycznego i kryteriów dotyczących warunków pracy, a także wzywa do aktualizacji rozporządzenia (UE) nr 692/2011⁽¹⁶⁾; podkreśla ogromny potencjał dużych zbiorów danych i aktualnych danych tj. dotyczących pochodzenia i rodzaju rezerwacji, długości pobytu, średnich wydatków w podziale na kategorie oraz stopnia wykorzystania, dla zrozumienia ewolucji ruchu turystycznego i zmian popytu, a także dla dostosowania oferty i wdrożenia odpowiedniej polityki;

⁽¹⁵⁾ WTO (tourism) i UNEP, „Making Tourism More Sustainable – A Guide for Policy Makers” [„W kierunku bardziej zrównoważonej turystyki – wytyczne dla decydentów”], 2005 r.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 692/2011 z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie europejskiej statystyki w dziedzinie turystyki i uchylające dyrektywę Rady 95/57/WE (Dz.U. L 192 z 22.7.2011, s. 17).

Czwartek, 25 marzec 2021

34. z zadowoleniem przyjmuje europejską strategię w zakresie danych oraz wniosek Komisji dotyczący aktu w sprawie zarządzania danymi; wzywa Komisję do włączenia turystyki w ramy zarządzania dotyczące wspólnych przestrzeni danych oraz do lepszego uregulowania działalności internetowych platform rezerwacyjnych i internetowych pośredników podróży, co umożliwiłoby przedsiębiorstwom z branży turystycznej pełne angażowanie się w innowacje i cyfryzację, ponieważ ma to kluczowe znaczenie dla modernizacji całego sektora oraz dla rozwoju nowych usług i szerszej oferty wysokiej jakości; wzywa ponadto Komisję do promowania łączenia danych dla turystyki oraz regionalnych inkubatorów i akceleratorów dla przedsiębiorstw turystycznych, z wykorzystaniem badań i innowacji, aby pomóc wielu MSP z tego sektora w gromadzeniu, przetwarzaniu i wykorzystywaniu danych, które wytwarzają, co pozwoli im w pełni korzystać z gospodarki opartej na danych i wdrażać zrównoważone rozwiązania;

35. zauważa, że coraz więcej zakupów produktów i usług turystycznych odbywa się online; uznaje istotną rolę platform gospodarki współpracy jako pośredników oraz ich zalety pod względem innowacyjności i zrównoważonego rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje wnioski Komisji dotyczące aktu prawnego o usługach cyfrowych i aktu prawnego o rynkach cyfrowych, a także podkreśla konieczność zapewnienia równych szans dla przedsiębiorstw działających w internecie i poza nim, aby uniknąć zakłóceń rynkowych i zachować zdrową konkurencję, zwłaszcza z rozróżnieniem podmiotów świadczących usługi partnerskie i dostawców usług profesjonalnych; podkreśla w tym zmieniającym się środowisku wpływ recenzji i ocen online na doświadczenia turystyczne;

36. uważa, że równie ważne jest zapewnienie współpracy między wspólnotami wiedzy i innowacji w sektorze spożywczym i kulturalnym; za istotne czynniki sukcesu agroturystyki uważa promowanie wiedzy rynkowej, wyższe kwalifikacje, sprawniejszą administrację, rzeczywiste partnerstwa i ukierunkowane możliwości nawiązywania kontaktów, a także opracowywanie innowacyjnych środków na przyszłość; uważa też, że lepsza współpraca i koordynacja między zainteresowanymi podmiotami, większe zaangażowanie władz lokalnych w turystykę, a także badania rynku oraz profesjonalne strategie komunikacyjne i marketingowe są niezbędne do poprawy społecznych, gospodarczych i środowiskowych wyników agroturystyki;

37. wzywa Komisję do poszanowania prawa władz lokalnych do ustanawiania uregulowań mających przeciwdziałać szkodliwym skutkom przeciążenia ruchem turystycznym;

38. zauważa, że turystyka ma ścisły związek z mobilnością oraz że państwa członkowskie muszą inwestować, przy unijnym wsparciu finansowym, w przejście na paliwa bardziej przyjazne dla środowiska, w miarę możliwości w pojazdy niskoemisyjne i bezemisyjne, w bardziej dostępne środki transportu, w tym dla osób z niepełnosprawnościami i osób o ograniczonej możliwości poruszania się w odniesieniu do wszystkich środków, a także we wspieranie mobilności jako usługi i w platformy gwarantujące interoperacyjność i intermodalność systemów sprzedaży biletów, aby oferować transnarodowe i intermodalne bilety „od drzwi do drzwi”;

39. uważa, że w ramach mobilności w celach turystycznych należy priorytetowo traktować korzystanie z najbardziej zrównoważonych środków transportu, mających mniejszy ślad ekologiczny; przypomina o konieczności posiadania przez wszystkie państwa członkowskie nowoczesnej, bezpiecznej i zrównoważonej infrastruktury transportowej, aby ułatwić podróżowanie w całej UE oraz zwiększyć dostępność obszarów najbardziej oddalonych, peryferyjnych i oddalonych oraz wysp dla turystyki wewnątrz europejskiej i międzynarodowej, a także zwiększyć spójność terytorialną; podkreśla, że szczególną uwagę należy zwrócić na brakujące połączenia transgraniczne i ich uzupełnienie oraz na przestrzeganie terminów realizacji TEN-T do 2030 r. i do 2050 r.;

40. zauważa, że Europejski Rok Kolei może być okazją do zwiększenia świadomości społecznej na temat zrównoważonej turystyki oraz nowych szlaków transgranicznych, które obywatele Europy mogą odkryć dzięki połączeniom kolejowym; wzywa zatem Komisję do ulepszenia sieci kolejowej w Europie; pochwała inicjatywę Unii Europejskiej DiscoverEU, która daje głównie młodym ludziom możliwość odkrywania Europy poprzez doświadczenia edukacyjne i kulturalne oraz promowanie lokalnego dziedzictwa kulturowego;

41. podkreśla znaczenie kultury i dziedzictwa kulturowego w turystyce europejskiej; apeluje w związku z tym do państw członkowskich o przeznaczanie wystarczających środków finansowych na obiekty kultury i dziedzictwa kulturowego, bez zapominania o ich wartości rzeczywistej jako części naszego dziedzictwa kulturowego, które należy chronić, zwłaszcza przed zmianą klimatu i przeciążeniem ruchem turystycznym;

42. podkreśla potrzebę zbadania odporności dziedzictwa kulturowego i zauważa związek między zrównoważoną turystyką a dziedzictwem kulturowym; uważa, że turystyka kulturalna może służyć umocnieniu wzajemnego zrozumienia obywateli UE, ponieważ umożliwia im odkrywanie europejskiego dziedzictwa kulturowego w całej jego różnorodności; podkreśla konieczność uwzględnienia wniosków wyciągniętych z Europejskiego Roku Dziedzictwa Kulturowego; przypomina, że na szczeblu unijnym, krajowym i lokalnym podjęto wiele inicjatyw mających na celu poprawę zrównoważonego charakteru turystyki poprzez włączenie dziedzictwa kulturowego do polityki w zakresie środowiska,

Czwartek, 25 marzec 2021

architektury i planowania; uważa, że należy chronić dziedzictwo przemysłowe regionów przechodzących transformację, aby stworzyć nowe możliwości gospodarcze i zawodowe na tych obszarach; ponownie podkreśla potrzebę podnoszenia świadomości na temat ochrony dziedzictwa wśród wszystkich podmiotów, w tym na temat ryzyka nielegalnego handlu dobrami kultury; zwraca uwagę, że we wszelkich rozważaniach nad zrównoważoną turystyką należy też uwzględnić dzieła i dobra kultury, które zostały zagrabione, skradzione lub nielegalnie pozyskane podczas wojen; zachęca do promowania doskonałości w zrównoważonej turystyce kulturalnej; wzywa państwa członkowskie do podejmowania środków promujących współpracę między ekspertami w sektorze turystyki kulturalnej oraz do promowania współpracy i wymiany najlepszych praktyk w tym sektorze;

43. uważa, że uruchomiony przez Radę Europejską program Europejskie Szlaki Kulturowe pomoże wyeksponować różnorodną historię Europy i promować dziedzictwo kulturowe; zwraca uwagę na znaczenie łączenia atrakcji turystycznych; uważa, że program ten ma duży potencjał dla małych przedsiębiorstw, dialogu międzykulturowego i współpracy transnarodowej oraz że musi ewoluować, kładąc coraz większy nacisk na zrównoważony charakter turystyki, w tym na ochronę dziedzictwa kulturowego;

44. wzywa Komisję do zbadania możliwych synergii z siecią EuroVelo i jej 17 korytarzami, zwłaszcza dzięki zwiększeniu wsparcia finansowego, w celu promowania turystyki rowerowej w Europie; wzywa Komisję, aby zachęcała do restrukturyzacji nieużywanych odcinków kolei, w tym przez promowanie projektów rowerowo-kolejowych, a także aktywnie wspierała intermodalne rozwiązania łączące podróż rowerem z podróżą koleją; proponuje promowanie rowerowych pakietów turystycznych łączonych z innymi ofertami o zrównoważonym charakterze; uważa, że szlaki transgraniczne dla aktywności na świeżym powietrzu, w tym turystyki wiejskiej, górskiej lub wodnej, promowane za pośrednictwem specjalnych sieci wspieranych przez fundusze UE, mogą odegrać kluczową rolę w łączeniu poszczególnych regionów państw członkowskich, skutecznie przekierowując przepływy turystyczne i zapewniając możliwości rozwoju turystyki w regionach słabiej rozwiniętych;

45. wzywa Komisję do zaproponowania nowego europejskiego programu turystyki integracyjnej na wzór inicjatywy Calypso, umożliwiającego grupom społecznym znajdującym się w trudnej sytuacji korzystanie z krajowych bonów turystycznych w placówkach stowarzyszonych w innych państwach członkowskich, które również oferują swoim obywatelom program turystyki socjalnej; zauważa, że wiele państw członkowskich wdraża takie programy z bardzo dobrymi wynikami, i uważa, że zapewnienie interoperacyjności tych programów na szczeblu UE byłoby bardzo korzystne;

46. wzywa Komisję do przedstawienia rezultatów projektu pilotażowego dotyczącego inteligentnych kierunków turystycznych oraz do zaprezentowania w skrócie, w jaki sposób zamierza wdrożyć ten system, łącząc innowacje z ochroną obiektów UNESCO i obszarów przyrodniczych, a także tradycyjnych specjalności lokalnych i ośrodków kultury;

47. wzywa państwa członkowskie i Komisję do przekształcenia Europejskiej Stolicy Inteligentnej Turystyki w stały projekt o szerszych i bardziej sprawiedliwych kryteriach, który będzie promował lokalną gospodarkę i branże działające w danym miejscu; apeluje o podjęcie większych wysiłków w celu stopniowego zwiększenia możliwości korzystania ze zrównoważonej mobilności w całej Europie;

48. wyraża uznanie dla Komisji za nagrodę Access City i wzywa do wdrożenia podobnych inicjatyw na szczeblu krajowym i regionalnym;

49. wyraża uznanie dla Komisji za prace nad 14 działaniami, które składają się na Europejską strategię na rzecz turystyki przybrzeżnej i morskiej, oraz zachęca Komisję do przedstawienia rezultatów, które można będzie wykorzystać do kierowania środków finansowych na infrastrukturę (porty i przystanie jachtowe), wsparcie logistyczne i operacyjne, zapobieganie powstawaniu odpadów oraz wykorzystanie energii odnawialnej; zwraca uwagę na konieczność poszanowania ekosystemu morskiego, promowania dialogu między państwami członkowskimi, władzami regionalnymi i lokalnymi, poszczególnymi zainteresowanymi stronami i społeczeństwem obywatelskim, a także na konieczność wspierania zrównoważonego rozwoju turystyki przybrzeżnej i morskiej; wzywa Komisję, aby w porozumieniu z państwami członkowskimi podjęła działania wspierające sektor rejsów wycieczkowych, który nadal jest poważnie dotknięty przez pandemię COVID-19, oraz aby ułatwiła jego ponowny rozruch operacyjny, z poszanowaniem norm społecznych i środowiskowych;

50. wzywa Komisję do opracowania inicjatyw na rzecz turystyki wodnej i przybrzeżnej w zakresie uznawania kwalifikacji kapitanów statków, przepisów dotyczących podatku VAT na jednostki pływające, mariny i kotwicowiska, aby przeciwdziałać sezonowości i promować trasy transgraniczne, takie jak sieć szlaków dla turystyki wodnej, oraz do podania do wiadomości publicznej stanu zaawansowania projektu pilotażowego, jakim jest opracowanie karty dobrych praktyk na rzecz zrównoważonej turystyki rejsowej;

51. zachęca Komisję do włączenia lokalnych podmiotów działających na obszarach wiejskich i przybrzeżnych w działania na rzecz dywersyfikacji dochodów przez tworzenie produktów, usług czy doświadczeń turystycznych, w opracowywanie nowych inicjatyw i poszukiwanie synergii między istniejącymi inicjatywami; zachęca do zainteresowania

Czwartek, 25 marzec 2021

takimi inicjatywami producentów z sektora pierwotnego (rolnictwo, hodowla i rybołówstwo) i do analizowania możliwości wykorzystania tych inicjatyw jako sposobu na wprowadzanie do obrotu produktów pochodzących od tych producentów i na rozpowszechnianie tradycji kulturowych lub gastronomicznych tych producentów;

52. podkreśla potencjalne możliwości zatrudnienia na obszarach wiejskich dla legalnie przebywających obywateli państw trzecich, co sprzyjałoby ich włączeniu społecznemu i gospodarstwu;

53. podkreśla pozytywny wkład turystyki wiejskiej w ochronę drobnego i zróżnicowanego rolnictwa, zwalczanie nierówności społecznych i zatrudnianie kobiet (odsetek kobiet w tym sektorze w UE wynosi około 50 %), co przyczynia się do wymiany pokoleń i do odwrócenia procesu wyludniania;

54. podkreśla konieczność uwzględnienia w przyszłych działaniach na rzecz rozwoju turystyki w Europie turystyki zdrowotnej, w szczególności turystyki uzdrowiskowej i relaksacyjnej (wellness & spa), jako odrębnej branży o wysokim potencjale konkurencyjnym i innowacyjnym ze względu na zmiany demograficzne oraz rosnącą świadomość zdrowotną społeczeństwa;

Ponowne rozważenie: planowanie przyszłości branży turystycznej

55. podkreśla potrzebę wspierania przemysłu turystycznego we wdrażaniu zasad gospodarki o obiegu zamkniętym, np. przez zwiększenie podaży produktów neutralnych dla klimatu, wykorzystanie czystej energii, ograniczenie stosowania szkodliwych chemikaliów i tworzyw sztucznych jednorazowego użytku, poprawę efektywności energetycznej budynków dzięki zachęcaniu do odnawiania turystycznych zasobów budowlanych, wdrażanie procesów recyklingu wody deszczowej i ścieków domowych, ułatwianie recyklingu odpadów oraz zapobieganie powstawaniu odpadów;

56. wzywa Komisję do przedstawienia w pierwszym półroczu 2021 r. analizy otrzymanych z poszczególnych państw członkowskich wniosków dotyczących systemów pomocy państwa dla branży turystycznej, a także środków unijnych wykorzystanych na zwalczanie skutków pandemii COVID-19, w tym zastosowania instrumentu SURE; wzywa Komisję do skonsolidowania i przedłużenia SURE do końca 2022 r. z powodu trudności społeczno-gospodarczych, z jakimi zmagają się państwa członkowskie;

57. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zajęcia się sytuacją pracowników w sektorze turystycznym dotkniętym kryzysem związanym z COVID-19 oraz do rozważenia możliwości ustanowienia – w ramach planu działania dotyczącego Europejskiego filaru praw socjalnych – europejskich ram dla całego łańcucha wartości tego sektora, w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi i przedsiębiorstwami, w drodze konstruktywnego dialogu na temat warunków pracy w tym sektorze, charakteryzującym się sezonowością, pracą w niepełnym wymiarze godzin i nietypowymi formami zatrudnienia; podkreśla, że należy zagwarantować dostęp do ochrony socjalnej;

58. wzywa Komisję do opracowania wspólnie z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym ukierunkowanego wystarczającego wsparcia dla dekarbonizacji branży turystycznej, jej cyfryzacji i projektów innowacyjnych oraz warunków dostępu mikroprzedsiębiorstw oraz MŚP do InvestEU, aby umożliwić nabywanie nowych umiejętności i tworzenie większej liczby miejsc pracy wysokiej jakości; podkreśla konieczność lepszej koordynacji między UE a szczeblem lokalnym w celu rozwiązania kwestii dostępu do finansowania; podkreśla, że nowe technologie, takie jak sztuczna inteligencja, robotyka oraz wirtualna i poszerzona rzeczywistość, będą miały znaczący wpływ na branżę turystyczną; zauważa, że ich wprowadzenie wymaga odpowiedniego finansowania dla placówek turystycznych, zwłaszcza mikroprzedsiębiorstw oraz MŚP;

59. wzywa Komisję do zaproponowania nowych programów wspierających innowacje w sektorze turystyki poprzez „design thinking” [myślenie projektowe];

60. wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do wspierania najlepszych praktyk stosowanych obecnie przez organy krajowe, regionalne i lokalne, przejścia na płynny transport intermodalny i rozwoju biletów przesiadkowych w transporcie kolejowym; przypomina o znaczeniu nowoczesnych, płynnych sieci TEN-T i transgranicznych połączeń dużych prędkości w całej Europie dla odblokowania potencjału zrównoważonego międzynarodowego transportu zbiorowego, aby uczynić turystykę bardziej zrównoważoną i niskoemisyjną we wszystkich porach roku; przypomina w związku z tym o potrzebie wzmocnienia węzłów miejskich i transportu publicznego, stanowiących ważny element doświadczeń turystów i codziennego życia obywateli w miejscach cieszących się popularnością turystyczną;

61. wzywa Komisję do wprowadzenia e-wizy, a także wizy podróżnej oraz innych środków, dzięki którym turyści mogliby zgodnie z prawem wjeżdżać na terytorium Unii;

Czwartek, 25 marzec 2021

62. uważa, że promocja europejskiej marki turystycznej w państwach trzecich musi koncentrować się na dywersyfikacji produktu turystycznego w celu przyciągnięcia większej liczby turystów i zwiększenia udziału w rynku, przy jednoczesnym promowaniu kluczowych kierunków turystycznych stanowiących alternatywę dla obszarów turystyki masowej; podkreśla atrakcyjność paneuropejskich produktów i usług turystycznych, takich jak trasy międzynarodowe;

63. zwraca uwagę na istotny wkład sportu w turystykę europejską i podkreśla możliwości wynikające z wydarzeń i działalności sportowej, przy jednoczesnym pamiętaniu o znaczeniu poprawy zrównoważonego charakteru dużych imprez; podkreśla znaczenie gastronomii europejskiej, szlaków gastronomicznych i sektora hotelarskiego, restauracyjnego i gastronomicznego dla branży turystycznej; podkreśla znaczenie turystyki zdrowotnej i uzdrowiskowej i wzywa Komisję do promowania inicjatyw turystycznych, które mogą przyczynić się do zmniejszenia kosztów opieki zdrowotnej dzięki środkom zapobiegawczym i zmniejszeniu konsumpcji farmaceutyków; uważa, że promowanie europejskiej marki turystycznej musi koncentrować się na dywersyfikacji oferty UE uwzględniającej dziedzictwo kulturowe i naturalne, żywność i zdrowie we współpracy z ośrodkami turystycznymi i organizatorami turystyki;

64. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku w sprawie oznaczeń geograficznych produktów nierolnych, również w świetle wyników konsultacji publicznych z 2014 r., zgodnie z którymi oznaczenie takie pomogłoby sektorowi turystycznemu dzięki umożliwieniu natychmiastowej identyfikacji lokalnych produktów;

65. wzywa Komisję do promowania zawodów rzemiosła artystycznego i tradycyjnego, stanowiących kwintesencję europejskich produktów wysokiej jakości, jako wyrazu tożsamości i tradycji regionów Europy, w tym w ramach turystycznego łańcucha dostaw, przez oficjalne uznanie ich za część europejskiego dziedzictwa kulturowego;

66. wzywa Komisję do oceny oraz, w razie potrzeby, do zmiany dyrektywy w sprawie imprez turystycznych⁽¹⁷⁾ i do odblokowania negocjacji w Radzie w sprawie przeglądu rozporządzenia (WE) nr 261/2004 w sprawie praw pasażerów lotniczych⁽¹⁸⁾, aby uwzględnić skutki ostatniego kryzysu, zapobiec niepewności prawa w przyszłości oraz zapewnić ochronę praw konsumentów; zwraca się do Komisji o przeanalizowanie możliwości wzmocnienia przepisów dotyczących ochrony na wypadek niewypłacalności poprzez dodanie podejścia zapobiegawczego w celu wspierania przedsiębiorstw i MŚP na wcześniejszym etapie oraz w celu ochrony pracowników w przypadku wstrząsów systemowych lub niewypłacalności;

67. wzywa Komisję, aby opracowała – w oparciu o doświadczenia z kryzysu wywołanego przez COVID-19 i o podobne systemy w państwach członkowskich – europejski system gwarancji podróży w celu zabezpieczenia płynności finansowej dla przedsiębiorstw oraz zagwarantowania podróżnym zwrotu kosztów, jak również kosztów repatriacji, wraz z uczciwym odszkodowaniem za wszelkie szkody poniesione w przypadku upadłości;

68. wzywa Komisję do ustanowienia jednolitej platformy do tworzenia programów nabywania umiejętności w dziedzinie innowacji cyfrowych przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla w mikroprzedsiębiorstwach oraz MŚP, aby wyposażyć te osoby w umiejętności, które pozwolą zoptymalizować ich potencjał w zakresie tworzenia dobrobytu; uważa, że zasadnicze znaczenie mają regularne szkolenia i przekwalifikowanie obecnej siły roboczej w sektorze turystycznym, ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności informatycznych i innowacyjnych technologii; wzywa Komisję do opracowania unijnego planu działania na rzecz podnoszenia kwalifikacji pracowników tego sektora, w tym unijnego systemu finansowania tego celu;

69. zauważa, że umiejętności i kwalifikacje nie zawsze są zharmonizowane między krajami i że brak jest wzajemnego uznawania; w związku z tym wzywa Komisję do oceny możliwości harmonizacji przepisów i ustawodawstwa w tym zakresie;

70. wzywa Komisję do współpracy ze stowarzyszeniami działającymi w tym sektorze oraz do wykorzystania najlepszych praktyk do wydania zaleceń i zapewnienia wsparcia finansowego na rzecz organizacji imprez handlowo-turystycznych, targów, kongresów oraz turystyki związanej z wydarzeniami artystycznymi i rozrywkowymi, takimi jak koncerty i festiwale;

71. zwraca się do Komisji o opublikowanie i wymianę z zainteresowanymi stronami i państwami członkowskimi dobrych praktyk dotyczących zawodu przewodnika turystycznego, aby zająć się problemami dotyczącymi ten sektor; jest zdania, że zawodowi przewodnicy turystyczni odgrywają istotną rolę w promowaniu dziedzictwa kulturowego w synergii z terytorium lokalnym, jego tradycjami i specyfiką; uważa w związku z tym, że zawód ten powinien być odpowiednio

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 326 z 11.12.2015, s. 1.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.2004, s. 1.

Czwartek, 25 marzec 2021

chroniony na rynku pracy w celu zapewnienia wysokiej jakości usług przy jednoczesnym zachowaniu otwartej i uczciwej konkurencji; wzywa Komisję do przeanalizowania braku wzajemnego uznawania w tym sektorze w celu ustalenia, w jakich obszarach Unia może dokonać niezbędnych usprawnień;

72. zwraca uwagę na znaczenie dostępności usług podróży i turystyki dla wszystkich, w tym dla dzieci, osób starszych i osób niepełnosprawnych, niezależnie od ich sytuacji finansowej czy ewentualnych słabych stron; wzywa Komisję do pracy na rzecz ułatwienia ewentualnego szerszego wdrożenia i uznania systemu europejskiej karty osoby niepełnosprawnej; podkreśla, że dostęp do turystyki dla każdej osoby może zostać osiągnięty jedynie przy odpowiednim połączeniu standardów prawnych stosowanych przez państwa członkowskie, innowacji i rozwoju technologicznego, szkolenia personelu, podnoszenia świadomości, odpowiedniej promocji i komunikacji w całym łańcuchu dostaw oferty turystycznej; podkreśla w tym kontekście znaczenie unijnych sieci, w ramach których podmioty publiczne i prywatne mogą współpracować i wymieniać najlepsze praktyki; wzywa ponadto Komisję i państwa członkowskie do aktywnego wspierania będącego w toku opracowywania normy Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej dotyczącej dostępności usług turystycznych oraz do zapewnienia jej szybkiego i prawidłowego wdrożenia po jej przyjęciu, przy dopilnowaniu, by usługodawcy przestrzegali odpowiednich norm dostępności już obowiązujących lub będących w trakcie wdrażania, a także dostarczali informacji o dostępności ich usług;

73. wzywa Komisję do zaproponowania znormalizowanego kanału gromadzenia interaktywnej informacji zwrotnej na temat dostępności kierunków turystycznych przez przedsiębiorstwa i turystów oraz do promowania jego wykorzystania w całym sektorze turystyki;

74. wzywa Komisję do uwzględnienia przy formułowaniu i ocenie wpływu prawodawstwa w dziedzinie turystyki, zgodnie z art. 349 TFUE, szczególnych cech i dodatkowych ograniczeń regionów najbardziej oddalonych, ponieważ regiony te w swoim rozwoju gospodarczym, społecznym i kulturalnym w dużym stopniu opierają się na turystyce; w tym kontekście ostrzega przed koniecznością zapewnienia odpowiedniego finansowania w celu zapewnienia dostępności regionów najbardziej oddalonych; wzywa ponadto Komisję do uwzględnienia transformacji klimatycznej i cyfrowej w regionach najbardziej oddalonych;

75. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na regiony górskie, wyspy, regiony wyspiarskie i obszary wiejskie oraz podkreśla znaczenie dobrze zorganizowanej współpracy instytucjonalnej ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami regionalnymi, a także z Komitetem Regionów.

76. zachęca Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia mobilności na terytoriach o położeniu dwukrotnie lub trzykrotnie wyspiarskim wobec nagłego spadku podaży; zwraca uwagę na możliwość utworzenia bezpiecznych korytarzy sanitarnych w połączeniach komunikacyjnych z regionami najbardziej oddalonymi i wyspami w celu złagodzenia stałych ograniczeń, z jakimi się one zmagają;

77. podkreśla, że unijne środki na rzecz rozwoju obszarów wiejskich UE przyczyniają się do wzmocnienia unijnego sektora rolno-spożywczego, do zrównoważenia środowiskowego i do pomyślnego rozwoju obszarów wiejskich;

o

o o

78. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
